

HET GERECHTSHOF TE AMSTERDAM, Eerste Meervoudige
Belastingkamer;

UITSPRAAK

Gezien het beroepschrift ingediend door X te Z, als gemachtigde van de erven Y, ingekomen ter Griffie op 15 april 1975 onder nummer 123 en gericht tegen de ten name van genoemde erflater door de inspecteur der directe belastingen te W opgelegde navorderingsaanslag in de inkomstenbelasting voor het jaar 1970, waarvan is kennisgegeven bij aansla biljet gedagtekend 25 februari 1975, aanslagnummer 12345678;

Gezien de overige stukken;

Gehoord ter zitting van 13 mei 1976 de gemachtigde voornoemd, alsmede de inspecteur;

Overwegende dat de erflater Y voor het jaar 1970 is aangeslagen in de inkomstenbelasting naar een belastbaar inkomen van f 163.529,-- (tariefgroep 3, aftrek voor 4 kinderen, en aftrek werkende gehuwde vrouw f 2.220,--);

dat vervolgens ten name van de erflater de onderhavige navorderingsaanslag is opgelegd naar een belastbaar inkomen van f 166.632,--, met handhaving der overige elementen en een nagevorderde belasting van f 2.186,--, zonder verhoging;

dat belanghebbenden tijdig in beroep zijn gekomen, stellende dat het belastbaar inkomen f 163.632,-- bedraagt en dat ten onrechte geen arbeidsongeschiktheidsaftrek van f 1.040,-- is verleend, hebbende de inspecteur geconcludeerd tot handhaving van de navorderingsaanslag;

Overwegende dat op grond van de stukken en het ter zitting verhandelde tussen partijen het volgende vaststaat:

De erflater Y oefende tot zijn overlijden op 16 november 1972 het hoveniersbedrijf uit. Dit bedrijf hield zich bezig met het onderhouden van tuinen en werkte praktisch uitsluitend voor de Gemeente V.

Blijkens bij de aangifte voor de inkomstenbelasting over die jaren gevoegde jaarstukken bedroegen

voor	<u>1969</u>	<u>1970</u>	<u>1971</u>
Omzet	399.762,--	479.968,--	524.756,--
inkoopwaarde materiaal	17.207,--	16.391,--	18.122,--
lonen	136.154,--	162.604,--	171.171,--
netto winst	132.686,--	161.319,--	155.823,--
privé opnamen	60.292,--	67.607,--	163.884,--
waaronder voor			
de huishouding	7.000,--	7.950,--	9.600,--

De erflater had gemiddeld ongeveer 20 mensen in dienst.

De erflater werd voor genoemde jaren overeenkomstig zijn aangiften voor de inkomstenbelasting aangeslagen.

In het najaar 1974 werd over de jaren 1969 t/m 1972 een boekenonderzoek ingesteld door de Rijksaccountantsdienst. Bij dat onderzoek bleek dat er in de kladkasbladen een negatief kassaldo bestond van f 2.736,-- per 12 februari 1969, terwijl overigens geen onregelmatigheden in de boekhouding zijn geconstateerd, uit welk een en ander de inspecteur concludeerde dat, rekening houdende met een kassaldo van f 264,-- de ontvangsten f 3.000,-- hoger waren dan aangegeven. Vervolgens zijn ten name van de erflater over de jaren 1969, 1970 en 1971 navorderingsaanslagen opgelegd waarbij het belastbaar inkomen steeds met f 3.000,-- werd verhoogd wegens hogere ontvangsten.

Voor 1970 werd het belastbaar inkomen bovendien met een bedrag van f 103,-- verhoogd wegens bijschrijving van renten op de spaarbankboekjes van de kinderen van de erflater, welke correctie door belanghebbenden niet wordt bestreden.

De navorderingsaanslag voor het jaar 1969 is door de inspecteur ambtshalve vernietigd wegens het alsnog in aanmerking nemen van passiefposten

ad f 3.000,--.

Door belanghebbenden is overgelegd een fotocopie van een schrijven dd. 3 juni 1975 van Dr. A aan de gemachtigde, zakelijk inhoudend:

"Naar aanleiding van Uw schrijven dd. 29 mei j.l. betreffende de heer Y kan ik U mededelen dat de heer Y inderdaad in de jaren 1969, 1970, 1971 en 1972 overmatig gebruik maakte van kalmerende middelen met name slaapmiddelen. Hij was daardoor slechts zeer gedeeltelijk in staat zijn werk naar behoren te verrichten. Het gestelde percentage van 45% arbeidsongeschiktheid kan ik zeker billijken."

Overwegende dat tot grond van het beroep is aangevoerd, zakelijk weergegeven:

dat in de jaarstukken bij de aangifte voor het onderhavige jaar een specificatie van alle privé-opnamen is vermeld, waaronder voor de huishouding f 7.950,--;

dat dit gegeven mitsdien reeds bekend was bij het opleggen van de primitieve aanslag en een nieuw feit, dat verhoging van dit bedrag rechtvaardigt, ontbreekt;

dat meergenoemd bedrag voor de huishouding in zeer enge zin in het onderhavige jaar niet te laag was, gezien de eenvoudige levenswijze van de erflater en zijn gezin;

dat de inspecteur zich er op beroept dat voor 1969 een bedrag van f 3.000,-- aan ontvangsten is verzwegen, doch zulks niet blijkt uit het geconstateerde negatieve kassaldo;

dat immers dit negatieve kassaldo slechts boekhoudkundig is vastgesteld en in feite geenszins hoeft te hebben bestaan, mede in aanmerking genomen de privé-gelden van erflater's echtgenote;

dat ook niet duidelijk is waarom eventueel verzwegen ontvangsten juist voor de huishouding zouden zijn besteed en niet voor b.v. duurzame gebruiksgoederen of vakantie;

dat bovendien hetgeen voor 1969 zou worden aangenomen, niet beslissend is voor volgende jaren waarin immers geen kastekorten zijn geconstateerd;

dat zulks te meer klemmt omdat volgens de inspecteur voor de jaren 1969 t/m 1971 de privé-opnamen hadden moeten zijn respectievelijk f 20.400,--, f 24.450,-- en

f 24.000,-- terwijl in deze cijfers, gebaseerd op gegevens van het CBS de sterk oplopende lijn waarop de inspecteur zich beroept, ontbreekt;

dat uit de overgelegde verklaring van Dr. A blijkt dat de erflater arbeidsongeschikt was;

dat de erflater in de onderhavige jaren niet in staat was leiding aan het bedrijf te geven en dit in feite door zijn echtgenote geschiedde;

dat zulks ook hieruit blijkt dat de echtgenote in 1973 met het bedrijf een winst van f 200.000,-- heeft behaald;

Overwegende dat de inspecteur heeft aangevoerd, zakelijk weergegeven:

dat volgens de bij de aangiften overgelegde bescheiden het onbenoemde privé in de jaren 1969 t/m 1972 bedroeg resp. f 7.000,--, f 8.000,--, f 9.600,-- en f 11.000,--;

dat na correctie van de winst over 1969 met f 3.000,-- wegens het geconstateerde negatieve kassaldo, een onaanvaardbaar privéverloop zou ontstaan van resp. f 10.000,--, f 8.000,-- f 9.600,-- en f 11.000,--;

dat dit verloop ingaat tegen de normale gang van zaken zeker indien wordt gelet op de samenstelling van het gezin, bestaande uit man, vrouw en drie kinderen, geboren resp. in 1957, 1956 en 1952, waarvan het oudste kind naar het B-Lyceum ging;

dat mitsdien terecht over de jaren 1970 t/m 1972 steed een correctie van f 3.000,-- is toegepast om een regelmatig en aanvaardbaar verloop van de onbenoemde privé- uitgaven te verkrijgen van resp. f 10.000,--, f 11.000,--, f 12.600,-- en f 14.000,--;

dat bij het regelen van de primitieve aanslag geen aanleiding bestond tot correctie op grond van de aangegeven privé-opnamen voor de huishouding, al werd geconstateerd dat deze, uitgaande van de gegevens voortvloeiende uit het budgetonderzoek van het CBS, die aangeven dat voor onbenoemde privé- uitgaven zoals voeding, vervoer en ontspanning circa 15% van het bruto inkomen wordt uitgegeven, erg laag waren;

dat het bruto-inkomen over de jaren 1969 t/m 1971 bedroeg resp. rond f 136.000,--, f 163.000,-- en f 160.000,--en 15 % daarvan bedraagt resp. f 20.400,--, f 24.450,-- en f 24.000,-- en mitsdien aanmerkelijk meer dan hetgeen

in de jaarstukken staat vermeld;

dat het nieuwe feit mitsdien is gelegen in de constatering van het negatieve kassaldo in 1969 en de daaruit voortvloeiende gevolgen voor latere jaren in verband met de eis de post voor onbenoemde privé-uitgaven vloeiend en in stijgende lijn te doen verlopen;

dat wat de geclaimde aftrek voor arbeidsongeschiktheid betreft gezien de behaalde winsten niet erg aannemelijk is dat de erflater niet in staat zou zijn geweest 55% te verdienen van wat lichamelijk en geestelijk gezonde belastingplichtigen kunnen verdienen;

dat erflater's echtgenote wel in belangrijke mate meewerkte in het bedrijf, doch de stelling dat zij de gehele bedrijfsvoering voor haar rekening nam, niet juist is;

Overwegende omtrent het geschil:

dat het door de Rijksaccountantsdienst ingestelde boekenonderzoek over de jaren 1969 t/m 1972 uitsluitend heeft geleid tot het constateren per 12 februari 1969 in de klad-kasbladen van een negatief kassaldo van f 2.736,-- en overigens geen onregelmatigheden in de boekhouding zijn geconstateerd;

dat, aangenomen al dat uit het vaststellen van voormeld negatief kassaldo kan worden geconcludeerd dat voor het jaar 1969 ontvangsten tot een bedrag van f 3.000,-- zijn verzwegen, zulks niet de conclusie rechtvaardigt dat ook over volgende jaren een dergelijk bedrag aan ontvangsten is verzwegen;

dat het Hof daarbij, naast de aard en omvang van het bedrijf, in aanmerking neemt dat praktisch uitsluitend werd gewerkt voor één gemeentelijke dienst;

dat weliswaar de onder de privé-opnamen vermelde opnamen voor de huishouding zeker niet hoog waren, doch anderzijds niet zo laag en het verloop daarvan in de onderhavige jaren niet zodanig, dat deze opnamen voor de huishouding onaanvaardbaar voorkomen;

dat mitsdien niet aannemelijk is geworden dat voor het onderhavige jaar belanghebbende's boekhouding geen betrouwbare grondslag voor de winstberekening is, zodat wat de bijtelling van f 3.000,-- wegens verzwegen inkomsten betref het beroep terecht is ingesteld;

dat tenslotte wat de geclaimde aftrek wegens arbeidsongeschiktheid betreft niet aannemelijk is geworden dat belanghebbende niet de leiding van het bedrijf

heeft gehad, noch dat belanghebbende uit dit bedrijf en uit zijn arbeid daarbuiten in betekende mate minder heeft genoten dan hij zonder de gestelde arbeidsongeschiktheid zou hebben genoten, zodat deze aftrek moet worden verworpen;

dat mitsdien beslist dient te worden als volgt:

UITSPRAAK DOENDE:

Vermindert de navorderingsaanslag tot een naar een belastbaar inkomen van f 163.632,-- met handhaving der overige elementen.

Aldus gedaan in Raadkamer van 1 juli 1976 door Mrs. Van Slooten, Vice-President, als Voorzitter, Stol en IJsselmuiden, Raadsheren, als Leden, in tegenwoordigheid van Mr. Van Delft als Griffier.

Van Delft

Van Slooten

AANGETEKEND VERZONDEN

14 sep. 1976

AAN PARTIJEN